

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 413/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou, Kozárovce 632, proti postupu Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní sp. zn. 1Er/2001/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v exekučnom konaní s tým, že jej bude priznané finančné zadost'učinenie 5 000 eur.

II.

2. Proti sťažovateľke ako povinnej sa oprávnený v namietanom exekučnom konaní návrhom z júla 2015 na základe zmenkového platobného rozkazu z marca 2014 domáha vymoženia istiny 2 839,48 eur s úrokom v sadzbe 6 % ročne od 6. augusta 2013 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 9,46 eur a náhrady trov konania 456,15 eur. Zmenkou bola zabezpečená pohľadávka oprávneného zo spotrebiteľského úveru poskytnutého sťažovateľke.

3. Okresný súd uznesením z apríla 2016 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia, no toto uznesenie zrušil krajský súd uznesením zo septembra 2019. Okresný súd v novembri 2020 poveril exekútora vykonaním exekúcie. Sťažovateľka v decembri 2020 proti upovedomeniu o začatí exekúcie podala námietky, ktorým okresný súd, potom ako v januári 2023 podala sťažnosť predsedovi okresného súdu na prietáhy v konaní, uznesením z januára 2023 nevyhovel. Proti tomuto uzneseniu a prietáhom v exekučnom konaní podala sťažovateľka vo februári 2023 ústavnú

sťažnosť. Popritom vo februári 2023 podala návrh na zastavenie exekučného konania, o ktorom okresný súd vzhľadom na podanie ústavnej sťažnosti nekonal a až v máji 2025 si vyžiadal dohodu o vyplňovacom práve k zmenke.

4. Ústavný súd uznesením z 18. augusta 2023 (III. ÚS 369/2023) pri prijatí ústavnej sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu, ktorým nebolo vyhovené jej námietkam, a nálezom z 12. marca 2025 toto uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť bola podaná v čase, keď už bolo právoplatne rozhodnuté o námietkach sťažovateľky, ústavný súd nevyhovел jej ústavnej sťažnosti v časti, v ktorej namietala porušenie ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote.

III.

5. Sťažovateľka namieta, že exekučné konanie trvá už desať rokov a okresný súd dva roky rozhodoval o jej námietkach. Osobitne namieta prietahy v období od februára 2023 do mája 2025, keď sa okresný súd vôbec nezaoberal jej návrhom na zastavenie exekúcie z februára 2023 a konať o tom začal až v máji 2025. Sťažovateľka je presvedčená, že napriek tomu, že ústavný súd odložil vykonateľnosť uznesenia o nevyhovení jej námietkam, okresnému súdu nič nebránilo, aby počas konania na ústavnom súde o tom konal a rozhodol.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma s prihliadnutím na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Prihliada sa aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

7. Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí mať za následok porušenie tohto základného práva (II. ÚS 63/05). Namietat porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov možno vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať (III. ÚS 7/2021). Exekučný súd preto nemôže zodpovedať za celú dĺžku exekučného konania, ale len za dĺžku jeho jednotlivých rozhodovaní v rámci exekučného konania (III. ÚS 867/2016).

8. Vo veci sťažovateľky nie je dôvod na to, aby bolo zohľadnená celková dĺžka exekučného konania. Okresný súd najprv rozhodoval o návrhu exekútora o udelenie poverenia, s ktorým sa vysporiadal najprv uznesením z apríla 2016 a po jeho zrušení uznesením krajského súdu udelením poverenia na vykonanie exekúcie v novembri 2020. V období od júla 2015 do novembra 2020 okresný súd rozhodoval o žiadosti o udelenie poverenia, pričom táto fáza konania bola skončená

a okresný súd v nej postupoval bez návrhov sťažovateľky. To vylučuje, aby táto fáza konania bola zohľadnená v súvislosti s posúdením namietaného porušenia ústavných práv sťažovateľky.

9. V súčasnosti okresný súd koná o námietkach sťažovateľky z decembra 2020. Najprv o tomto jej návrhu rozhodol približne po dvoch rokoch od ich podania nevyhovujúcim uznesením z januára 2023. V konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľky bola odložená vykonateľnosť tohto uznesenia a po približne dvoch rokoch od podania ústavnej sťažnosti bolo toto uznesenie okresného súdu zrušené. Nemožno dospieť k záveru, že okresný súd sa počas tohto obdobia dopustil prierahov, keďže nebol dôvod na to, aby rozhodoval o návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie v čase, keď ústavný súd odložil vykonateľnosť a následne zrušil jeho uznesenie, ktoré sa týkalo samotnej prípustnosti exekúcie sťažovateľky. Okresný súd správne vyčkal na rozhodnutie o ústavnej sťažnosti podanej proti jeho uzneseniu, ktorým nebolo vyhovené námietkam sťažovateľky na zastavenie exekúcie.

10. To platí osobitne s ohľadom na to, že ústavný súd v náleze vyslovil právny názor, podľa ktorého právnemu posúdeniu okresným súdom musí nevyhnutne predchádzať zabezpečenie ďalších dôkazov. Okresný súd týmto smerom začal vo veci konať. Rozhodovanie o námietkach sťažovateľky na okresnom súde trvalo najprv približne dva roky a je zrejmé, že okresný súd o týchto námietkach ďalej koná. I keď postup okresného súdu nemožno považovať za optimálny, nie je dôvod dospieť k záveru, že by rozhodovaním o námietkach sťažovateľky boli postupom okresného súdu porušené uvedené ústavné práva sťažovateľky. Pôvodné trvanie rozhodovania o námietkach sťažovateľky v trvaní približne dvoch rokov a následné niekoľkomesačné konanie po náleze ústavného súdu nepredstavuje zásah do ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu